

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 105.340 van 29 maart 2002
in de zaak A. 106.758/X-10.413.**

In zake :

1. de v.z.w. NATUURRESERVATEN, VERENIGING VOOR NATUURBEHOUD IN VLAANDEREN,
2. de v.z.w. VERENIGING VOOR BOS IN VLAANDEREN,
3. de v.z.w. BOND BETER LEEFMILIEU VLAANDEREN,
4. Jan VAN REUSEL, optredend namens de gemeente MAASMECHELEN,

die woonplaats kiezen bij
Advocaat G. VERMEIRE,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Voskenslaan 301

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat H. SEBREGHTS,
kantoor houdende te 2018 ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 33.

tussenkomen de partijen :

1. Paul SCHRUIERS,
2. v.z.w. BISDOM HASSELT,

die woonplaats kiezen bij
Advocaat D. LINDEMANS,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Keizerslaan 14.

DE RAAD VAN STATE, Xe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de v.z.w. NATUURRESERVATEN, VERENIGING VOOR NATUURBEHOUD IN VLAANDEREN, de v.z.w. VERENIGING VOOR BOS IN VLAANDEREN, de v.z.w. BOND BETER LEEFMILIEU VLAANDEREN en Jan VAN REUSEL optredend namens de gemeente MAASMECHELEN met toepassing van artikel 271 van de Nieuwe Gemeentewet, op 2 juli 2001 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 13 april 2001 van de Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media waarbij het beroep van de gemachtigde ambtenaar wordt verworpen en aan Paul SCHRUIERS voor het bisdom de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het bouwen van een abdij met

aanhorigheden op een perceel gelegen te Maasmechelen, kadastraal bekend sectie E, nrs. 282 w2/deel en 3/deel;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. BARRA;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 15 januari 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 15 februari 2002;

Gehoord het verslag van Staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van Jan VAN REUSEL, handelend namens de gemeente Maasmechelen, van Advocaat G. VERMEIRE, die verschijnt voor de verzoekende partijen, van Advocaat H. SEBREGHTS, die verschijnt voor de verwerende partij, en van advocaten D. LINDEMANS en F. DE PRETER, die verschijnen voor de tussenkomende partijen;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur P. BARRA;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat Paul SCHRUERS en de v.z.w. BISDOM HASSELT met een verzoekschrift van 19 juli 2001 hebben gevraagd in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat zij betogen dat de tweede genoemde, via haar mandataris, de eerstgenoemde, de begunstigde is van de thans bestreden beslissing; dat er grond is om het verzoek in te willigen;

Overwegende dat de verzoekende partijen, luidens de inventaris gevoegd bij hun verzoekschrift, 98 overtuigingsstukken zouden gevoegd hebben; dat bij de aangetekende zending van 2 juli 2001 waarbij het verzoekschrift tot schorsing naar de Raad van State werd verstuurd, evenwel slechts twee stukken zijn gevoegd, m.n. een kopie van de thans bestreden beslissing en van de beslissing van 22 november 2000 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg;

dat op de begeleidende brief bij deze zending is vermeld dat de "overige stukken (...) ten spoedigste (volgen)"; dat met een zending van 3 juli 2001 de verzoekende partijen "de beslissingen en samenstelling van de raden van beheer van de milieuverenigingen v.z.w. Natuurreservaten, de v.z.w. Bond Beter Leefmilieu en de v.z.w. Vereniging voor Bos in Vlaanderen toe(zendt)", alsook "een ordentelijke voorbladzijde voor het origineel en de afschriften", die naar verzoekende partijen stellen, "enkel (gaat) over de hoedanigheid van de v.z.w. Vereniging voor Bos in Vlaanderen"; dat luidens de begeleidende brief bij deze zending, "de overige stukken (...) zodra mogelijk (volgen)"; dat op 4 juli 2001 "de beslissingen van de raad van beheer van de drie milieuverenigingen inz. de bouwvergunning 13/04/04" aan de griffie van de Raad van State worden bezorgd; dat op 10 juli 2001 om 14.00 uur "het bundel overtuigingsstukken met uitzondering van 3 stukken zoals vermeld op de inventaris" door de raadsman van de verzoekende partijen ter griffie wordt neergelegd; dat met een brief van dezelfde datum - 10 juli 2001 - de verzoekende partijen "aansluitend met de neerlegging van mijn bundel ter griffie op heden" nog twee - ontbrekende - stukken mededelen aan de griffie van de Raad van State; dat de raadsman van de verzoekende partijen met een brief van 13 augustus 2001 "namens de verzoekende partij gemeente Maasmechelen vertegenwoordigd door de heer Jan van Reusel, een uittreksel (...) uit het bevolkingsregister" aan de Raad van State bezorgt; dat met een aangetekende zending van 30 augustus 2001 de raadsman "namens de vier verzoekende partijen een aantal aanvullende stukken over(zendt) die betrekking hebben op de beslissingen door en de vertegenwoordiging van de verzoekende partijen"; dat het te dezen om 26 stukken lijkt te gaan, waarvan de verzoekende partijen aanmerken, teneinde "ieder misverstand te vermijden", dat "een aantal stukken (...) dubbel gebruik uit(maken) ten opzichte van de stukken die reeds werden neergelegd"; dat na het verslag van het auditoraat, de verzoekende partijen met een brief van 8 januari 2002 aan de Raad een uittreksel bezorgen uit de Atlas der Buurtwegen en een verklaring "van de directeur v.z.w. Natuurreservaten omtrent het aantal leden van de vereniging in de provincie Limburg/ de gemeente Maasmechelen"; dat zij met een brief van 13 februari 2002, benevens de "door de auditeur gevraagde brief van 3 maart 1999", nog twee andere stukken voegen; dat tot slot ter terechtzitting de verzoekende partijen de samenstelling zoals bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad, van de "Vlaamse Bosbouwvereniging" overleggen; dat in het overleggen van bijkomende stukken niet is voorzien door het procedurereglement kort geding; dat het toelaten, naar keuze van de verzoekende partij, van het aanvullen van het verzoekschrift met overtuigingsstukken, overigens haaks staat op de aan de overige partijen in het geding door voornoemd procedurere-

glement opgelegde termijnvereisten; dat bovendien blijkt en ook niet wordt betwist door de verzoekende partijen dat de stavingstukken die aan de Raad van State werden toegezonden, reeds bij de vordering tot schorsing hadden moeten of konden worden gevoegd; dat verzoekende partijen ter zake ook geen overmacht aanvoeren; dat ook in het overleggen van bijkomende stukken na verslag van het auditoraat niet is voorzien door het voornoemd procedurereglement; dat derhalve, behoudens de stukken die betrekking hebben op een aangelegenheid die in voorkomend geval in het raam van de vordering tot schorsing toch ambtshalve door de Raad van State zou moeten worden onderzocht en de stukken die naar voor worden gebracht op verzoek van het auditoraat, uit de debatten worden geweerd;

Overwegende dat de verzoekende partijen met een op 30 augustus 2001 ter post aangetekende zending "formeel een termijn vragen van bv. 8 dagen om een antwoord te kunnen formuleren op de nota en het verzoekschrift tot vrijwillige tussenkomst"; dat zij "anderzijds (...) zich ook akkoord verklaren dat de tegenpartijen nog een aanvullende nota zouden kunnen indienen mochten zij (...) daarom verzoeken"; dat in een dergelijke repliek niet is voorzien door het procedurereglement kort geding;

Overwegende dat bij besluit van 14 december 1994 van de gemachtigde ambtenaar van de Vlaamse minister bevoegd voor de ruimtelijke ordening aan P. SCHRUERS, bisschop van Hasselt, de stedenbouwkundige vergunning wordt afgegeven strekkende tot het bouwen van een abdij met aanhorigheden op gronden gelegen te Maasmechelen, kadastraal bekend tweede afdeling, Opgrimbie, Sectie E/3, nrs. 282s, 294a (deel), 297d, 297f, 297e, 302v3, 302l3, 302a4 (deel), 302y3, 302k3 (deel), 302m3 (deel), 302n3 (deel), 302p3 (deel), 302z3 (deel), 302a4 (deel) en 302b4 (deel), en te Lanaken, kadastraal bekend derde afdeling, Rekem, Sectie A1, nrs. 1m, 1n (deel), 1p (deel), 1r (deel), 1s, 1t (deel), 1v en 3/2a (deel); dat deze vergunning is vernietigd bij 's Raads arrest nr. 78.465 van 1 februari 1999; dat niet wordt betwist dat de bouwheer de handhaving van de oorspronkelijke bouwaanvraag heeft bevestigd, maar dat hij heeft verzaakt aan het gedeelte van het bouwproject dat gelegen is op het grondgebied van de gemeente Lanaken; dat op 13 april 2001 de Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media het hoger beroep van de gemachtigde ambtenaar tegen de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg van 22 november 2000 verwerpt en de thans bestreden vergunning verleent; dat evenmin

wordt betwist dat het bouwperceel overeenkomstig het gewestplan Limburgs Maasland is gelegen in een zone voor Koninklijk domein;

Overwegende dat de verwerende partij aanvoert dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing kennelijk onontvankelijk is wegens het niet tijdig neerleggen van het dossier; dat zij voorts opwerpt dat de vordering niet ontvankelijk is naar de termijn, alsook bij gebrek aan belang aan de kant van de vier verzoekende partijen; dat zij tot slot laat gelden dat de verzoekende partijen niet beschikken over de vereiste procesbevoegdheid; dat ook de tussenkommende partijen de tijdigheid van het beroep betwisten, alsook het belang van de verzoekende partijen, de hoedanigheid van de eerste drie verzoekende partijen, de rechtsbekwaamheid en representativiteit van de verzoekende partijen; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen excepties uitspraak te doen; dat een onderzoek van en uitspraak over deze excepties alleen nodig is indien zou komen vast te staan dat de grondvoorwaarden voor het toewijzen van de vordering tot schorsing vervuld zijn, wat, zoals hierna zal blijken, niet het geval is;

Overwegende dat de tussenkommende partijen in ondergeschikte orde vragen, "zo de vordering van de vierde verzoeker niet (...) onontvankelijk zou moeten worden verklaard, en artikel 271 van de Gemeentewet toepassing zou kunnen vinden, vooraf een prejudiciële vraag te stellen aan het Arbitragehof (...)"; dat deze vraag past in het raam van de door de tussenkommende partijen aangevoerde exceptie van niet-ontvankelijkheid in hoofde van de vierde verzoekende partij; dat een onderzoek van en uitspraak over deze exceptie alleen nodig is indien zou komen vast te staan dat de grondvoorwaarden voor het toewijzen van de vordering tot schorsing vervuld zijn, wat, zoals hierna zal blijken, niet het geval is; dat derhalve het antwoord op de prejudiciële vraag niet relevant is om een uitspraak te doen over de vordering tot schorsing; dat het stellen van de in subsidiaire orde gestelde vraag wordt afgewezen;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de tweede door artikel 17, §2, gestelde voorwaarde betreft, artikel 17, §3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten dient te bevatten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen; dat artikel 8, tweede lid, 5°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing dient te bevatten "een uiteenzetting van de feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement de eiser een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen"; dat uit deze bepalingen volgt dat verzoekende partijen in hun verzoekschrift duidelijk en concreet dienen aan te geven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ondergaan of dreigen te ondergaan, en dat met niet in het verzoekschrift tot schorsing opgenomen feiten en verklaringen hieromtrent geen rekening kan worden gehouden;

Overwegende dat de verzoekende partijen zich in de uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet mogen beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar concrete en precieze gegevens dienen aan te brengen waaruit enerzijds de ernst van het nadeel blijkt dat zij ondergaan of dreigen te ondergaan, hetgeen inhoudt dat zij concrete en precieze aanduidingen moeten verschaffen omtrent enerzijds de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte kan berokkenen in de realisatie van het maatschappelijk doel wat de drie eerste verzoekende partijen betreft of aan de gemeente Maasmechelen wat de vierde verzoeker betreft, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt;

Overwegende dat, wat de tweede door artikel 17, § 2, gestelde voorwaarde betreft, verzoekende partijen in een zeventien bladzijden tellende uiteenzetting laten gelden dat ze door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing doen blijken van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel; dat ze in hun uiteenzetting vier onderdelen onderscheiden, m.n. "Redenen en feiten die het moeilijk te herstellen en ernstig nadeel of risico van een ernstig en (rechts)persoonlijk nadeel aantonen", de "oorzakelijkheid van de voormelde nadelen", "het dringend karakter van de vordering tot schorsing - het moeilijk te herstellen karakter van de ernstige nadelen", de "relatie met de vordering van de werken en het geplande gebruik van de constructie"; dat wat het eerste onderdeel

betreft, zij in substantie doen gelden dat de tenuitvoerlegging van een bouwvergunning een ernstig nadeel of risico voor het natuurlijk leefmilieu kan veroorzaken, hetzij door de omvang hetzij qua functie, of een andere factor van belang; dat zij vinden dat, "concreet samengevat" :

"de uitvoering van de bouwwerken ernstige nadelen op vlak van natuurbehoud en landschap zal teweegbrengen, want (dat dit) zal leiden tot een blijvend verlies van minstens 3 ha biologisch waardevol wisselend naald- en berkenbos, tot een feitelijke structurele aantasting van deze reliëfrijke rand van de Hoge Kempen, tot een juridische aantasting van het in 1995 voorlopig als landschap beschermde 'steilrand van het Kempisch Hoogplateau', tot de aantasting van een avifaunisch rijk gebied zowel door de bouwwerken zelf als door het geplande gebruik ervan, ook naar de omgeving toe, tot verdere uitdroging van het plateau, waar zich nu reeds ernstige problemen stellen, tot vermindering van leefgebieden van bijzonder beschermde vogelsoorten zoals de wespandief, en de nachtzwaluw die hier nog goed vertegenwoordigd is, tot ernstig verlies aan kansen om het zgn. 'koninklijk domein' terug in ere te herstellen tot een volwaardig natuurgebied, tot een feitelijke uitvoering van een juridisch zeer bekritikeerbaar aanvullend voorschrift 'koninklijk domein', tot de feitelijke aantasting van een biotoop 'voor bepaalde zeldzame reptielen en amfibieën, tot verdere versnippering van een zeldzaam uitgestrekt bos- en heidegebied waar dezelfde overheid werkt aan een 'nationaal park', tot risico's voor het grondwater doordat er geen waterwinning voorhanden is, tot risico's voor vervuiling van het natuurgebied met afvalwater van het klooster en gasthuis, tot cumulatieve verstoring van het gebied door bijkomend verkeer naar en van deze trekpleister, risico's van een bosbrand naar de omgeving toe, risico's van toenemende recreatie naar dit oord voorgesteld als een 'gemeenschapsvoorziening', tot definitief verkeken kansen van inspraak bij zo'n project, doordat er geen openbaar onderzoek werd ingericht, door de verkerkelijking van een voorheen moreel a.h.w. neutraal gebied, daar rechtsonzekerheid als gevolg van miskenning van de stand-stillplicht in speciale beschermingszones conform de vogelrichtlijn en de habitatrichtlijn, de architectonische schade door tegenstrijdig zicht van rode snelsteenbakstenen muren en gebouwen met zwarte pannen tegenover een groene, eenvoudige omgeving, enz. Dit alles naast de andere oorzaken van relatief snelle achteruitgang van natuurwaarden die niet alleen deze regio treft.

Onder meer veroorzaakt verstedelijking, aanleg en gebruik van autowegen zoals de autoweg E 314, de weg naar Zutendaal doorheen de Heywick en het Mechels bos, de ontginning van witzand, de wapenfabriek van F.N. (weliswaar in militair domein gelegen), het autocircuit Duivelberg aan de Kikbeek, de daling van de grondwatertafel, de jacht, de globale milieuvervuiling, woekering van Amerikaanse vogelkers in de bossen, vergrassing van de heide, bos- en heidebrand, ... ook al heel wat schade aan zeldzame biotopen en natuur";

dat ze verder betogen dat het "dus ook (gaat) over de cumulatie van een steeds langere reeks negatieve factoren op het vlak van natuur (,dat) de uitvoering van deze bouwvergunning (...) dus één van de schakels (is) die de overlevingskansen van natuur verder beperkt"; dat verzoekende partijen als volgt "op enkele van deze nadelen meer concreet" ingaan :

"D. De feitelijke grootschaligheid en visuele beschadiging van het gebied.

Een voor Uw Raad ook relevant gegeven m.b.t. de 'feiten' die het MTHEN aantonen, zijn de cijfers m.b.t. de bouwwerken.

De bouwaanvraag slaat op de oprichting van een aantal gebouwen met een groot ruimtebeslag. Zo beslaan de vergunde gebouwen 'het onthaalklooster 66,33 op 200,57 meter, waarin begrepen onder meer 32 individuele kluizen, een kloosterkerk groot 11,6 op 28,8 meter, een bibliotheek en een keuken met grondoppervlakte 11,6 op 17,6 meter, een poortgebouw van 5,94 op 25,97 meter een kapel met een doormeter van 12, 7 meter; een multi-functionele schuur van 24,3 op 28,25 meter; een gasten- en familiehuis van 11,31 op 25,10 meter.

Voor de bouw van dit alles zijn reeds 2, 58 ha bos gerooid. Het gaat deels om naaldbos, deels om waardevol open berkenbos.

Uiteindelijk zou er in totaal minstens 3 ha bos verdwijnen voor deze nieuwbouw.

Uit het P.V. 12 februari 1999 blijkt dat reeds 20.000 m² ontbost is. Deze 20.000 m² of 2 ha is volledig toe te schrijven aan de betwiste bouwvergunning, gezien er geen andere vergunning meer is.

(...)

Dus dit toont aan: de omvang van de werken, zowel de reeds uitgevoerde als de nog uit te voeren werken. De ontbossing van 2 à 3 ha mag zonder meer ernstig genoemd worden. In bijzonder voor de tweede verzoekende partij die specifiek het bosbeheer tot doel heeft, kan dit tellen.

Ook blijkt hieruit dat de bouwwerken niet harmoniëren met de omgeving: rode snelbouwsteen met zwarte pannen voor lange gebouwen: dit steekt schrill af tegenover de groenheid van de omgeving en de kleinschaligheid en ook vormelijke variatie van de groenelementen op zich (de bomen, de struiken, ...).

Dus dit is ook een feit dat een ernstige schade aantoonst.

Voor alle verzoekers, niet enkel de milieuverenigingen, die dus natuurzorg en landschapszorg in hun vaandel dragen, zijn deze bouwwerken dan ook als degraderende werken te beschouwen. Dit zowel ten aanzien van de omvang als de kwaliteit van de natuur ter plaatse en in de omgeving.

E. Ernstige feitelijke nadelen die aan de fauna dreigt te worden toegebracht.

Feiten die dit aantonen, zijn terug te vinden in de verscheidene verslagen van besturen en particulieren.

(...).

En het advies afdeling Bos en Groen stuk 1/3.

In laatstgenoemd objectief document wordt onder meer gesteld:

'Gezien de strikte ontoegankelijkheid van het gebied zijn gegevens met betrekking tot in bijlage opgenomen soorten zeer schaars tot onbestaande.

In het Domein broeden nachtzwaluw, boomleeuwerik en zwarte Specht. In de nabije omgeving van de percelen waarop de bouwaanvraag van toepassing is broeden nachtzwaluw en wespendif.

Het voorkomen van een aantal Bijlage I Soorten als nachtzwaluw, zwarte specht boomleeuwerik, wespendif aan de rand van het Koninklijk Domein is gekend. Binnen het domein liggen geschikte habitats voor de bovenvermelde vogelsoorten en van de in Bijlage IV van de Habitatrichtlijn opgesomde soorten.

Gladde slang en heikikker.

Het ontbossen, de bouwwerken en het latere gebruik van de gebouwen kan een negatieve impact hebben op deze vogelsoorten.

De lozing van afvalwaters in het gebied kunnen de aanwezige kwetsbare veenvegetaties in de vallei en het leefgebied van een aantal in bijlage II van de habitatrichtlijn opgesomde soorten (beekprik en gevlekte witsnuitlibel) negatief beïnvloeden.

De bouwwerken vernietigen een geschikt biotoop van gladde slang en heikikker.'

Noot: uit voormelde blijkt dat er geen echte inventaris bestaat van de fauna en flora van het gebied. Dit is op zich reeds een ernstig nadeel, nl. dat de verwerende partij beslist heeft zonder gebruik te maken van haar zorgvuldigheidsplicht en hoe dan ook een inventaris van de natuurwaarden in het gebied te doen maken. Dit kan ook buiten de MER-plicht, alleen reeds op grond van het behoorlijk bestuur en de zorgplicht vervat in het decreet natuurbehoud.

Toch worden belangrijke gegevens aangereikt over de biotoopwaarde van het gebied en dus de verloren kansen voor natuurontwikkeling en biotoopbehoud. Ook de directe omgeving, die wel gekend is, bevat te beschermen leefgebieden (bv. van de wespandief en de nachtzwaluw) . Door de nabijheid en het feit dat vogelsoorten niet in boscilanden leven, zijn er zeker ernstige risico's te verwachten voor de nog levensvatbare populaties van deze soorten (enkele koppels wespandief/ tientallen koppels nachtzwaluw) .

Op de schaal van Vlaanderen gaat het hier duidelijk om een kerngebied voor deze vogelsoorten. Het is geweten dat vogels enkel kunnen overleven op termijn, indien hun leefgebied voldoende groot is. Anders sterven zij uit, traag of snel.

Daar zijn trouwens reeds voorbeelden van: zo bv. komt het in 1986 nog voorkomende korhoen, de roerdomp, de nachtegaal, de bruine kiekendief, de tapuit, ... niet meer voor in het ganse vogelrichtlijngebied van 2350 ha groot. (...).

Ook wat de gladde slang betreft en de heikikker gaat het niet om onnozelheden: deze soorten zijn echt zeldzaam in Vlaanderen en zijn overigens ongevaarlijk : het gaat niet om adders. (...)

Onder meer VZW Natuurreservaten en de VZW Bond Beter Leefmilieu kunnen vanuit hun specifieke statutaire bezorgdheid voor natuurbehoud, dit nadeel inroepen.

F. Ernstige schade aan het bosbestand en aan het vlakbij gelegen 'bosgebied met ecologische waarde'.

Hoewel zoals de bestendige deputatie heeft gesteld, dat er sprake is van 'een uitgestrekte omringende groenzone' in de omgeving, betekent dit nog niet dat 2 of 3 ha minder groenzone weinig voorstelt. Integendeel: juist dergelijke uitgestrekte bosgebieden maken een duurzaam bosbeheer mogelijk. Bovendien zijn juist zo grote bosgebieden zo zeldzaam op de schaal van Vlaanderen. (...).

Bovendien betekent de bebouwing van de rand van het 'koninklijk domein' dat er een tamelijk abrupte overgang ontstaat naar het direct aanpalend bosgebied met ecologische waarde.

De bouw en het gebruik van het klooster zal de ecologische waarde van dit bosgebied onvermijdelijk aantasten: onder meer door verlies van fourageerruimte voor diersoorten zoals roofvogels (wespandief en havik), door het verkeer op en naar het klooster, door toename van andere vormen van betreding richting dit deel van het koninklijk domein, langs de dreven doorheen dit ecologisch waardevol bos, dewelke nu nog zeer schaars gebruikt worden.

Het gaat hier om een nadeel dat in elk geval door de Vereniging voor Bos in Vlaanderen kan worden ingeroepen.

G. De schade aan het landschap is ook ernstig.

Het zegt voldoende dat zes jaar terug Minister Sauwens het landschap merkwaardig genoeg vond om het om redenen 'van nationaal belang' voorlopig te beschermen.

(...).

De bouwplaats is gelegen ten noordoosten van het gerangschikte landschap, juist aan de rand van het dalhoofd, dus zeer reliëfrijk. Zie de snelle gradatie van de reliëfliijnen op het plan bij het rangschikkingsbesluit.

De bouwwerken gaan gepaard met vergravingen, ophogingen enz. en kwetsen dus de oorspronkelijke reliëfstructuur. (...).

Wie kan dit nadeel inroepen ?

Deze schade is een dreigend nadeel dat kan ingepast worden in de statuten van de Bond Beter Leefmilieu en de VZW Natuurreservaten.

Ook voor de gemeente Maasmechelen gaat het om een inroepbaar ernstig nadeel doordat het landschap van de Hoge Kempen behoort tot een typisch grondgebiedsaspect. Het grondgebied van een gemeente is zeker ook een landschappelijk gegeven. De gemeente is ook nooit gekant geweest tegen de bescherming.

Trouwens zij (heeft) zoals de minister had gevraagd, ook het nodige gedaan om de bescherming te laten kennen aan de eigenaars.

H. Aantasting van de beschermplicht van de speciale beschermingszone Mechelse Heide en vallei van de Ziepbeek (BVLR 17 oktober 1988) en het daarmee overeenstemmend habitatrichtlijngebied.

Nadeel doordat er geen inspraak was en geen passende beoordeling werd gemaakt.

Alle verzoekers tillen zwaar aan het feit dat zowel de minister als de bestendige deputatie een loopje hebben genomen met de beschermplicht van dergelijke gebieden.

Dit volgt uit onder meer art. 3.2, art. 4 van de vogelrichtlijn en art. 6 van de habitatrichtlijn. Deze bepalingen leggen de lidstaten, dus ook de gewesten en andere bestuurlijke en gerechtelijke overheden, de plicht op ervoor te zorgen dat de kwaliteit van deze gebieden er niet op achteruitgaat.

Hier gebeurt flagrant het tegendeel.

Bovendien hebben verzoekers zelfs geen inbreng kunnen doen nu er geen MER werd opgesteld, hoewel dit nodig was krachtens art. 6.2 en 6.3 van de habitatrichtlijn.

Het gaat immers, zo blijkt uit het advies van de afdeling Bos en Groen, om een bouwproject met significante gevolgen voor de SBZ. Zo in elk geval voor de Bijlage I soorten wespandief en nachtzwaluw, die een lage populatie in Vlaanderen.

(...).

Moreel zeer grievend voor alle verzoekers is ook dat de overheid niet eens heeft onderzocht of dit project wel kan in de SBZ, namelijk om 'dwingende redenen van groot openbaar belang'.

Dus dit alles komt in de vergeetput terecht.

Hetzelfde geldt, mutatis mutandis, voor de analoge actieve beschermplicht die te maken heeft met de SBZ-habitatrichtlijn (sinds febr. 1996).

De bouwheer beweerde ten onrechte dat deze HRL in België nog geen uitvoering kent (...).

Verzoekers zonder uitzondering ervaren dit als een ernstig nadeel.

Van belang is ook dat het Hof van Justitie reeds meermaals heeft laten verstaan dat de lidstaten er moeten voor zorgen dat de schending van deze Europese natuurrichtlijnen voor de nationale rechter moet kunnen ingeroepen worden, en dat daarbij bij procedureperikelen e.d. met argusogen moeten bekeken worden. Zie onder meer het arrest Factortame Hof van Justitie

J. Verbreking van de stilte en neutrale bestemming van het gebied. Nadeel door kwaliteitsverlies van natuurexcursies in de omgeving van de betwiste bouwwerken.

Zonder het klooster mag dit gebied tot op heden gerust een soort niemands-land genoemd worden.

Want het mag gezegd dat het koninklijk domein voorheen bestemd was als een stiltegebied (...), zoals Koning Boudewijn en Koningin Fabiola, dat wilden.

Er zijn of waren enkel de bomen, de hellingen en dalen, de poëzie van het landschap, dat iedereen kan goeddoen en tot rust en verbondenheid met de natuur of de Schepping brengen.

Dit alles in relatieve stilte, want er zijn nu ook al bronnen van lawaai: militaire vluchten, de autoweg op de achtergrond,... Zie daarover ook de stiltestudie (...).

Een klooster temidden dit ongeschonden bos, ontnemt de neutraliteit en gelijkheid van het gebied. Niet iedereen is gelovig, laat staan katholiek.

De bouw van een klooster in het hart van zo een gebied geeft een religieuze lading aan het gebied en omgeving.

Natuurgebieden zoals deze mogen geen zo uitgesproken stempel dragen van religiositeit, hoe positief dit element ook nog is in de samenleving. Dit debat over nut of onnut van kloosters en geloof komt hier uiteraard niet van pas.

Het is dus de locatie zelf die door de (neutrale) bestemming zelf als natuurgebied zich niet leent voor een nieuw klooster.

Een bijkomend element van belang is het gegeven dat de toegang tot het klooster gebeurt via openbare wegen. Dit zijn weliswaar wegen in grind, naar goed geschikt voor wandelaars en fietsers. Deze meest noordelijke toegangsweg sluit trouwens aan met een verhard fietspad richting Opgrimbie. De bouwwerken en het gebruik van het klooster zullen onvermijdelijk leiden tot meer autoverkeer over deze wegen. Daardoor zullen ook de zonder de bouwvergunning nog rustige wandelmogelijkheden en studieactiviteiten voor de inwoners van Maasmechelen, voor de milieuverenigingen en hun leden er merklijk op achteruitgaan.

Dit kan in het bijzonder tellen voor VZW Natuurreservaten die 40.000 leden heeft, en voor de VZW Bos in Vlaanderen die 2000 leden heeft.

Dus deze dreigende schade aan activiteiten en neutrale rust komt als ernstig nadeel in aanmerking.

K. Risico's qua bosbrand door de bouwwerken en gebruik van de uitgevoerde bouwwerken.

De bouwplaats is nog volledig omgeven door bos.

De bouwwerken zelf zijn in belangrijke mate in hout. Ook zijn er werkplaatsen voorzien, waar naar verluidt potten zouden gebakken worden in keramische ovens. Dit zijn geen onbelangrijke risico's voor brand. Menig klooster is trouwens reeds in vlammen opgegaan. Ook de bouwwerken zelf zijn niet zonder risico's voor brand.

Ook het feit dat er een gastenhuis is voorzien, betekent dat derden die hier terug tot rust willen komen, ook oorzaak kunnen zijn van een brand. Dit is helemaal niet denkbeeldig.

Dit wordt ook vermeld in de studie 'milieurapport over de inplanting van de abdij Onze Lieve vrouw van het Fiat'.

(...)

'Het op afstand houden van nieuwsgierige zondagstoeristen zal wel een zekere bewaking of het aanleggen van belemmeringen vergen, en vooral het brandgevaar is van die kant niet denkbeeldig. Dat vraagt dus het onderhoud van brandwegen, die er trouwens nu ook reeds zijn.'

Vroeger zijn in deze omgeving reeds bosbranden geweest: de bouwplaats zelfs trouwens reeds geteisterd geweest door brand.

Zonder overdrijven mag gezegd dat er wel degelijke risico's zijn dat er zo'n brand zich zou voordoen. Rondom het klooster zijn er geen boomvrije bufferzones van betekenis: een vuistregel is 50 meter. Indien deze toch nog zouden aangelegd worden, zal dit bijkomende ontbossingen veroorzaken.

In meerdere arresten (...) heeft de Raad van State reeds gezegd dat er bij de beoordeling van het MTHEN ook rekening kan gehouden worden met die bestemming en gebruik van een bouwwerk.

De gemeente Maasmechelen mag zich bij monde van de heer van Reusel zich te meer zorgen maken, nu er in de bouwplannen niets voorzien is qua waterwinning. Dus als er een brand zou uitbreken kan er nu niet eens geblust worden met plaatselijk water.

In de bouwplannen moest nochtans voorzien zijn hoe de watertoevoer zal gebeuren (zie het M.B. 6 februari 1971).

Uiteraard is er ook de brandweer. Maar het domein is afgesloten en de toegangswegen laten veel te wensen over (onverhard grind).

Wie kan dit nadeel en risico inroepen ?

Deze risico's zijn in elk geval een rechtmatige zorg van de gemeente Maasmechelen die de verantwoordelijkheid draagt in geval van rampspoed, en zeker ook voor de VZW Bos in Vlaanderen, die geen duurzaam bosbeheer ziet met een exeptionele brandhaard temidden de honderden hectaren bos en heide.

L. Ernstig nadeel door ingrepen in de waterhuishouding.

Verzoekers zijn ook bezorgd om het gegeven 'water'. De bouwwerken gaan gepaard met droogbemaling voor de funderingen. Dit tast de grondwaterlaag nog meer aan, dan reeds het geval is door onder meer de nabijheid van het ontginningsgebied.

Het gebruik van het klooster zal niet kunnen zonder dat er water gewonnen wordt. Doordat er geen leiding aanwezig is, zal er dus vermoedelijk grondwater opgepompt worden.

Dit zal de nu al kwetsbare kwelzones op de steilrand nog verder aantasten. Verdroging is in deze aanloop naar de vallei een negatief iets. Bv. is dit de oorzaak van het verdwijnen van vochtige heide, waar bv. ook dopheide en zonnedauw groeit.

De verdroging is voor de verenigingen die het natuurbehoud nastreven, een spijtige trend. Zie hierover ook de brief van Aministratie-ambtenaar (...) : 'Door verdroging zijn waardevolle kwelzones verdwenen'

Het gebied waar het klooster gebouwd wordt situeert zich langs een kleine beek.

Dit blijkt onder meer ook uit de milieustudie J. De Humblinne e.a. , blz. 7 : 'Tenslotte wat de waterzuivering betreft zal een kleinschalig, op het principe van de septictank gesteunde zuiveringsinstallatie van frans fabricaat, zoals dat in kleine verafgelegen gehuchten in Frankrijk in gebruik is, geïnstalleerd worden, zodat slechts gezuiverd water de instelling zal verlaten, dat kan opgevangen worden door de kleine beek.'

Verdroging verhoogt ook het brandgevaar in droge periodes.

Er is dus ook het aspect afvalwater waarop meerdere instanties reeds de aandacht vestigden.

Zie hierover het advies Bos en Groen van 11 december 2000 :

'De lozing van afvalwaters in het gebied kunnen de aanwezige kwetsbare veenvegetaties in de vallei en het leefgebied van een aantal in bijlage II van de Habitatrichtlijn opgesomde soorten (beekprik en gevlekte witsnuitlibel) negatief beïnvloeden.'

(...).

De bestreden beslissing besteedt hieraan geen enkele aandacht. Voor alle verzoekers, ook de gemeente Maasmechelen is deze dreigende vermindering van kwantiteit en kwaliteit water een belangrijke grief.

Tevergeefs zou aangevoerd worden dat de waterhuishouding losstaat van natuurbescherming. VZW Natuurreservaten voert trouwens reeds jaren campagne tegen verdroging.

M. Ernstige morele schade doordat er geen openbaar onderzoek werd gehouden. Gebrek aan studie van alternatieven.

Verzoekers, met uitzondering van de gemeente Maasmechelen, hebben tot nog toe geen enkele inspraak gehad in dit bouwdoossier. Nochtans is een openbaar onderzoek vereist, doordat het gaat over onder meer niet-residentiele constructies van meer dan 300 m², indien voortgegaan wordt op de wetgeving toepasselijk op datum van de 'ontvangst' van de bouwaanvraag.

Dit is zo voor bv. de werkplaatsen, de multifunctionele schuur, enz. De oppervlakte daarvan is volgens de bouwplannen veel meer dan 300 of zelfs 500 m².

Ook had de aanvraag zoals deze in 1994 beweerdelijk werd ingediend, betrekking op een ontbossing van meer dan 3 ha. Daarvoor was een MER en dus een openbaar onderzoek vereist op basis van het MER-besluit 23 maart 1989.

Dit zou goed geweest zijn omdat bv. alternatieven zouden kunnen bestudeerd geweest zijn, gezien tal van mooi gelegen kloosters leegstaan, allerlei gevolgen voor landschap, waterhuishouding enz. grondig bekeken, ... Zie bv. de beslissing raad van beheer van Bond Beter Leefmilieu:

'Die alternatieven zijn er echter **veel**, aangezien er in de omgeving verschillende kloosters leegstaan.'

Verzoekers zouden dus bezwaar hebben kunnen indienen, ...

Dit alles is nu niet mogelijk geweest. Het gaat hier niet over een element dat aanknoping vindt in de statuten. Het gaat echter over de schending van een democratische procedureregeling. Het openbaar onderzoek is voor ieder van belang, die een bezwaar wenst in te dienen.

De stedenbouwwetgeving behoudt het bezwaarschrift niet voor aan bv. enkel de buurtbewoners, de plaatselijke verenigingen, enz. De beslissing van 13 april 2001 besteedt geen enkele aandacht aan het openbaar onderzoek en de alternatieven. Hetgeen dus de verzoekers grieft";

dat wat de het tweede onderdeel betreft - de oorzakelijkheid van de voormelde nadelen - de verzoekende partijen betogen dat de schorsing nog zijn nut heeft, dat het aangevoerde nadeel niet kan worden toegeschreven aan het bestemmingsvoorschrift van het toepasselijke gewestplan; dat verzoekende partijen in een derde onderdeel betogen dat een loutere vordering tot vernietiging niet volstaat om de uitvoering van de stedenbouwkundige vergunning te voorkomen, dat het nadeel ook moeilijk te herstellen is; dat wat het vierde onderdeel betreft, de verzoekende partijen van oordeel zijn dat, zelfs indien de bouwwerken als zodanig reeds zouden zijn voltooid tijdens het geding, een schorsing nuttig blijft, dat een direct gevolg van de eigenlijke uitvoering is dat de gebouwen ook zullen kunnen gebruikt worden, dat het multifunctionele gebruik van het klooster nadeel veroorzaakt;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt hetgeen volgt :

"Het MTHEN dat door verzoekende partijen wordt uiteengezet in het inleidend verzoekschrift blinkt uit door algemeenheid, vaagheid en stijlclausules m.b.t. natuur.

M.b.t. vierde verzoeker, in zoverre uw Raad zijn vordering ontvankelijk zou beoordelen als optredend voor de gemeente Maasmechelen, een openbaar bestuur waarbinnen een consensus is tot behoud van het bouwwerk en de vergunning die overigens positief werd geadviseerd, rijst de vraag hoe thans het ingeroepen nadeel aan natuur, vogels en landschap, die de gemeente alleszins niet kan hinderen de haar opgelegde gemeentelijke taken verder uit te voeren, een MTHEN kan veroorzaken in hoofde van die partij?

M.b.t. de drie eerste verzoekers wordt verwezen naar de ontvankelijkheid en het belang. In zoverre Uw Raad ontvankelijkheid weerhoudt, quod certe non,

zijn er effectief de berg problemen waarvan verzoekende partijen zich bewust zijn om de ingeroepen schade als een persoonlijk moeilijk te herstellen ernstig nadeel te kunnen inroepen ... Overigens wordt de schorsing van een werk gevorderd dat op binnenafwerking na, die hoe dan ook geen bijkomend nadeel kan veroorzaken, is voltooid. De activiteiten van verzoekende partijen worden niet geschaad. Het gebied was nooit toegankelijk. Het wordt alleen meer toegankelijk. Er zullen meer activiteiten mogelijk zijn, meer waarnemingen, niet minder! Het gebied waarvan zij claimen schade te ondergaan, was nooit hun werkgebied. De schade die overigens wordt voorgehouden, indien die effectief schade zou zijn, dient als voltooid te worden aanzien. Die schade herstelt zich op natuurlijke wijze. Er wordt schade voorgehouden aan vogels zoals de wespandief en de nachtzwaluw, aan dieren zoals de gladde slang en heikikker, terwijl wordt toegegeven dat ter plaatse nooit waarnemingen mogelijk waren ... en dus niet is waargenomen dat die vogels en dieren effectief op de plaats waren die wordt voorgehouden ...

Overigens wordt voorgehouden dat de schade die wordt voorgehouden evenzeer voorkomt van de verstedelijking, aanleg en gebruik van autoweg E 314, de weg naar Zutendaal doorheen de Heywick en het Mechels bos, de ontginning van het zand, de wapenfabriek F.N., het autocircuit Duivelberg aan de Kilbeek, de daling van de grondwatertafel, de jacht, de globale milieuvervuiling, woekering van de Amerikaanse vogelkers in de bossen, vergrassing van de heide, bos- en heidebrand Wat is het gevolg van wat? Is de aangehaalde schade wel een MTHEN van de aangevochten vergunning. Blijkbaar niet. Er is een accumulatie van factoren die het MTHEN veroorzaken, waarvan één der elementen de vergunning a quo is. Evenwel wordt nergens aangetoond dat het MTHEN dat wordt ingeroepen zich niet zou manifesteren zonder dat element. Er is geen enkel oorzakelijk verband tussen het MTHEN en de aangevochten akte. Nochtans moet het nadeel voortvloeien uit de bestreden beslissing als zodanig en niet uit andere akten. Er is blijkbaar niet voldaan aan de voorwaarde van artikel 17, §2, van de gecoördineerde wetten omdat het nadeel reeds veroorzaakt werd en wordt door andere factoren die in het verzoekschrift zelf worden aangehaald.

Overigens is omvang van werken geen schade op zich. Het is een element dat dient te worden beoordeeld t.o.v. het gebied waarover het gaat. Het vogelrichtlijngebied a quo is 2350 ha groot. Daartegenover is de omvang van minder dan 3 ha van de vergunning zelfs verwaarloosbaar, want slechts 0,12 %. Anderzijds wordt aangehaald dat er een strikte ontoegankelijkheid is van het gebied met het gevolg dat gegevens m.b.t. soorten van dieren en vogels zeer schaars tot onbestaande zijn. Toch wordt ervan uitgegaan dat er een MTHEN is en dat de vernietiging van een 'geschikt' biotoop een moeilijk te herstellen ernstig nadeel is, terwijl op geen enkele wijze enig gegeven wordt verstrekt m.b.t. andere aanwezige geschikte biotopen in dezelfde omgeving en de relatie van de teloorgaande t.o.v. de blijvende. Waarom is een voorgehouden negatieve impact een moeilijk te herstellen ernstig nadeel?

Verder wordt gesteld dat het feit dat die gegevens ontbreken een ernstig nadeel is. Alleszins is dat nadeel geen gevolg van de aangevochten akte. Het is een gevolg van de eigendomstructuur, van het gebied.

Tweede verzoekende partij is onbestaande. Ze kan geen nadeel lijden. Overigens wordt geen enkel element bijgebracht waaruit blijkt dat er een moeilijk te herstellen ernstig nadeel (zou) zijn voor het bos. Er wordt gesproken over kwaliteitsverlies van natuurexcursie als nadeel, terwijl het gaat om een gebied dat niet toegankelijk is !? Er wordt gesproken over neutrale (?) rust die zou verloren gaan. Er wordt gesproken over nadeel en ernstig nadeel. Er wordt gesproken over risico van brand als nadeel doch er wordt in één adem iets verder gesteld dat er op die plaats in het verleden reeds brand was. Er was daar nu geen water zodat er niet kon geblust worden. Er zou nu geen water zijn zodat

er niet zal kunnen geblust worden. Wat is het verschil? Er wordt verwezen naar de waterhuishouding. Er wordt geschreven over een 'spijtige trend'. Er wordt gesproken over uitdroging terwijl bij de toelichting van het tweede middel wordt geschreven dat 'spijs de hoogte de bouwplaats toch tamelijk vochtig is (hoe men het ook wete ingevolge de voorgehouden ontoegankelijkheid). Is dat een moeilijk te herstellen ernstig nadeel? ... Elementen over de moeilijke herstelbaarheid ontbreken bij alle onderdelen.

Er wordt gesteld onder de toelichting van het MTHEN op p. II.B. blz. 16, eerste alinea dat de nadelen, waarvan de moeilijke herstelbaarheid niet zijn aangetoond, kunnen hersteld worden. Uit al het voorgaande volgt dat er niet voldaan is aan de voorwaarde van artikel 17, §2 van de gecoördineerde wetten. (...)"

Overwegende dat de tussenkommende partijen betogen dat, wat de eerste drie verzoekende partijen betreft, de uiteenzetting van een beweerde algemene aantasting van een vogelrichtlijngebied niet in aanmerking komt als een voldoende concreet op de zaak betrokken persoonlijk nadeel van de verzoekende partijen; dat zij o.m. aanvoeren dat het kloostergebouw reeds grotendeels is opgericht en de verzoekers niet uitleggen hoe de beweerde hinder en schade die door de reeds bestaande gebouwen zou worden veroorzaakt, verdwijnt door de schorsing, dat "vermits verder vereist is dat het nadeel zich in hoofde van milieuverenigingen zelf moet voordoen, moet aangenomen worden dat alleen de aanzienlijke en moeilijk te herstellen belemmering van de realisering van hun respectieve (algemeen) doel in aanmerking kan worden genomen als MTHEN", dat "er (...) dan (moet) vastgesteld worden dat de algemene beschouwing, in de vordering tot schorsing, omtrent de voordelen van het integraal behoud van de bebossing en vogelbestand, onvoldoende aantonen dat het daarbij gaat om een ernstig én moeilijk te herstellen ernstig nadeel"; dat wat de vierde verzoekende partij betreft, "vooreerst (...) de vraag (rijst) of de gemeente Maasmechelen nu een ernstig nadeel kan inroepen, waar de gemeente zelf - via haar verkozen orgaan - verklaard heeft geen nadeel te ondervinden maar het project integendeel gunstig te onthalen"; dat tussenkommende partijen ten slotte, verwijzend naar 's Raad arrest nr. 55.959 van 20 oktober 1995, niet inzien waarom te dezen anders zou moeten worden geoordeeld, dat de vierde verzoekende partij in elk geval geen elementen daartoe aanreikt;

Overwegende dat luidens haar statuten de eerste verzoekende partij tot maatschappelijk doel heeft "in het Nederlands taalgebied en in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad aan volksontwikkelingswerk te doen en (...) in dit verband (streeft) naar de ontwikkeling en de uitstraling van de natuurbehoudsgedachte en de bevordering van het natuurbehoud, de natuurbescherming, de natuurontwikkeling en de landschapszorg en de daartoe noodzakelijke bescherming van het leefmilieu",

dat "tot het verwezenlijken van haar doel kan zij, ook grensoverschrijdend en in Europees en mondiaal verband, alle daartoe noodzakelijke middelen aanwenden en initiatieven ontplooien, onder meer de organisatie van activiteiten en vorming ten behoeve van kaderleden en leden van vereniging en het publiek, sensibilisering en vorming van de publieke opinie, verwerving, huur en /of beheer van landschapselementen, van gebieden en van cultuur-historisch waardevolle gebouwen die zich in deze gebieden bevinden, alsook beleidsbeïnvloeding"; dat luidens de door de verzoekende partijen aangehaalde statuten van de "Vlaamse Bosbouwvereniging" waarvan de tweede verzoekende partij beweert dat zij dat is, haar doel erin bestaat " bij te dragen tot het voeren van een dynamische bos- en groenpolitiek : tot het behoud en ontwikkeling van volwaardige bosccosystemen door middel van een duurzaam bosbeheer en tot het opvoeren van de bosoppervlakte in Vlaanderen, (dat) daardoor (...) de vereniging zich aan(sluit) bij de algemene actie tot bescherming van het natuurlijk leefmilieu van mensen, dieren en planten, (dat) zij kan meewerken aan alle initiatieven die een gezond leefmilieu en een duurzaam gebruik van de bossen in de wereld beogen, (dat) om dit doel te bereiken (...) de vereniging werkgroepen (kan) oprichten, (...) alle bijkomende verrichtingen doen die bij haar doelstellingen aansluiten, alle nuttige en noodzakelijke initiatieven nemen en steunen tot het verwezenlijken van deze doelstellingen en ook roerende en onroerende goederen huren en verkrijgen, verhuren of vervreemden"; dat de derde verzoekende partij, op grond van de op het ogenblik van de rechtsgang in het Belgisch Staatsblad gepubliceerde statuten, zich tot doel heeft gesteld "de bescherming van het leefmilieu", met name "a) het behoud van de natuur en de bescherming van het landschap, het behoud van fauna en flora, het beheer van groengebieden; b) het behoud van het stedenschoon en van het onroerend cultuurpatrimonium en de ontwikkeling en herstructurering van de woonkernen naar menselijke schaal; c) de bestrijding van vervuiling van bodem, water en lucht, van het lawaai en alle andere vormen van milieuhinder", en dit in het ganse Vlaamse Gewest;

Overwegende dat, wat de eerste drie verzoekende partijen betreft, zij zelf stellen dat reeds 2,58 ha bos is gerooid en dat het kloostergebouw reeds in belangrijke mate is opgericht; dat derhalve op grond van de reeds uitgevoerde werken de beweerde "feitelijke grootschaligheid en visuele beschadiging van het gebied" grotendeels is gerealiseerd; dat een eventuele schorsing derhalve dit beweerde nadeel niet kan verhelpen; dat de door de verzoekende partijen aangevoerde "ernstige feitelijke nadelen die aan de fauna dreigen te worden toegebracht", de "ernstige schade aan het bosbestand en aan het vlakbij gelegen 'bosgebied met

ecologische waarde" en aan het landschap, gelet op het gebrek aan concrete duiding inzake de weerslag en de ernst ervan op de realisatie van de dermate ruime en algemeen draagwijdte van de statutaire doelstellingen die de eerste drie verzoekende partijen betrachten te verwezenlijken, te algemeen en te weinig concreet zijn om als ernstig nadeel aan de kant van de eerste drie verzoekende partijen te kunnen worden aanvaard; dat die verzoekende partijen eveneens verzuimen aan te tonen in welke mate de aantasting van de beschermplicht van de speciale beschermingszone Mechelse Heide en vallei van de Ziepbeek, het daarmee overeenstemmende habitatrichtlijngebied en het nadeel doordat er geen inspraak was en geen passende beoordeling werd gemaakt, in hunnen hoofde, als rechtspersoon, een moeilijk te herstellen ernstig nadeel veroorzaakt; dat ze zich beperken tot het stellen dat ze allen "zonder uitzondering (dit) ervaren als een ernstig nadeel"; dat in de veronderstelling dat verzoekende partijen hierdoor een moreel nadeel lijden, het eventueel later tussen te komen annulatiearrest hen voldoende morele genoegdoening zal verschaffen die ruimschoots opweegt tegen het momenteel geleden morele nadeel; dat verder niet valt in te zien hoe de "verbreking van de stilte en neutrale bestemming van het gebied" in hoofde van de eerste drie verzoekende partijen, die rechtspersonen zijn, door hen als ernstige nadelen kan worden ervaren; dat ze op zijn minst verzuimen dit nader toe te lichten; dat ze evenmin met concrete gegevens doen blijken in welke mate het "nadeel door kwaliteitsverlies van natuurexcursies in de omgeving van de betwiste bouwwerken" en inzonderheid het merkkelijk achteruitgaan van de "nog rustige wandelmogelijkheden en studieactiviteiten" voor de inwoners van Maasmechelen, voor de milieuverenigingen en hun leden" in hoofde van de verzoekende partijen, die immers rechtspersonen zijn, een ernstig nadeel vormt; dat ook het risico qua bosbrand door het gebruik van de uitgevoerde bouwwerken een niet concreet gestaafd nadeel is; dat hetzelfde geldt voor het nadeel dat zou voortvloeien door ingrepen in de waterhuishouding; dat in de veronderstelling dat verzoekende partijen morele schade lijden doordat er geen openbaar onderzoek werd gehouden en door het gebrek aan studie van alternatieven, het eventueel later uit te spreken annulatiearrest hen een voldoende morele genoegdoening zal verschaffen die ruimschoots opweegt tegen het momenteel geleden morele nadeel; dat de eerste drie verzoekende partijen onvoldoende duidelijke en concrete gegevens aanvoeren waaruit kan blijken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, hen in de realisatie van hun maatschappelijk doel een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de vierde verzoeker betreft, hij op generlei wijze aantoont in welk opzicht de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit aan de gemeente Maasmechelen - die een openbaar bestuur is - een nadeel zou kunnen berokkenen; dat het aangevoerde nadeel, betrokken op de feitelijke grootschaligheid en de visuele beschadiging van het gebied, alsook het nadeel veroorzaakt aan de fauna, het bosbestand en het vlakbij gelegen bosgebied met ecologische waarde, het landschap, aan de speciale beschermingszone Mechelse Heide, vallei van de Ziepbeek en het daarmee overeenstemmend habitatrichtlijngebied, door de verbreking van de stilte en neutrale bestemming van het gebied, niet als nadelen voor een gemeente kan worden beschouwd; dat de gemeente zich niet kan beroepen op nadelen die eventueel aan derden kunnen worden berokkend; dat vierde verzoeker zelf niet betwist dat de gemeente inspraak heeft gehad in het bouwdoossier, zodat de vierde verzoeker niet op een nuttige wijze kan aanvoeren dat hij ernstige morele schade ondergaat doordat er geen openbaar onderzoek en studie van de alternatieven is gebeurd; dat wat de ernst van de aangevoerde nadelen betreft, bovendien moet worden gewezen op het feit dat uit de bestreden beslissing blijkt dat op de hoorzitting van 26 maart 2001 in het raam van de administratieve procedure in hoger beroep, namens de gemeente Maasmechelen, door de burgemeester werd bevestigd "dat de gemeente niet gekant was tegen een vergunning, integendeel"; dat de overige, door de vierde verzoeker aangehaalde nadelen, de gemeente alleszins niet verhinderen de haar opgedragen gemeentelijke taken verder uit te voeren; dat de uiteenzetting van de vierde verzoeker geen concrete en precieze gegevens bevat waaruit blijkt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokken zoals bedoeld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Paul SCHRUERS en v.z.w. Bisdom Hasselt in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op 247,90 euro, komen ten laste van de tussenkomende partijen, elk voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negenentwintig maart 2002, door de Xe kamer die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	G. DEBERSAQUES,	staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. DE BRABANDERE.